

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: **A. K.,** narozená X, bytem V. 430, K.,
zastoupená: JUDr. Judita Jakubčíková, advokátka se sídlem Krameriova 139, 339 01 Klatovy,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2,

v řízení o žalobě ze dne 1.11.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2019 č.j. MPSV-2019/181830-914,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2019 č.j. MPSV-2019/181830-914 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3.900,- Kč ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupkyně žalobkyně advokátky JUDr. Judity Jakubčíkové na účet číslo 182674945/0600, VS 932019.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 1.11.2019 soudu doručenou nejprve prostřednictvím e-mailové schránky dne 4.11.2019 a současně předanou k poštovní přepravě dne 4.11.2019 a následně zdejšímu soudu doručenou dne 5.11.2019, se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2019 č.j. MPSV-2019/181830-914, jímž bylo zamítnuto

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 17.7.2019 č.j. 118073/19/KT, o vzniku přeplatku na dávce státní sociální podpory rodičovský příspěvek přiznané žalobkyni ve výši 89.977,- Kč a o povinnosti žalobkyně vrátit uvedený přeplatek do dne 31.10.2019 na účet úřadu, který rozhodnutí vydal.

2. **V žalobě** žalobkyně zejména namítala, že napadené rozhodnutí je jenom velmi stručně odůvodněno v podstatě tak, že žalobkyni byly vypláceny po dobu několika měsíců dávky rodičovského příspěvku, přičemž za každý měsíc měl vzniknout přeplatek 9.572,- Kč a celkový přeplatek vznikl ve výši 89.977,- Kč a údajně žalobkyně je povinna uvedenou částku vrátit. Žalobkyně nemusela vůbec podávat žádost do Německa, a to žádost o přiznání a výplatě dávky obdobné údajně rodičovskému příspěvku - BayernischenFamiliengeld gesetzes za období od 19.9.2018 až do 18.4.2020. K tomuto kroku byla žalobkyně dotlačena zaměstnankyní správního orgánu paní J. L., která vyhrožovala žalobkyni, že pokud nevyplní zmíněnou žádost do Německa, přestane jí být vyplácen v České republice (dále jen **ČR**) rodičovský příspěvek. Je sice pravdou, že žalobkyně pobírala od června roku 2019 pravidelně se opakující částku 9.572,- Kč, ale tyto dávky pobírala zcela opodstatněně, což je uvedeno i v napadeném rozhodnutí, kde se uvádí, že se jedná o dávku státní sociální podpory – rodičovský příspěvek. Je zcela evidentní, že celou záležitost zavinila úřednice správního orgánu, potažmo správní orgán, který ač věděl, že žalobkyni je vyplácen v ČR coby oprávněné osobě rodičovský příspěvek, nejdříve vyhrožoval žalobkyni, že jí nebudou v ČR vypláceny, pokud nepožádá otce nezletilých dětí v Německu k výplatě těchto dávek, protože mu je poslal příslušný správní orgán, a to celou částku. Tyto dávky správní orgán zaslal na adresu otce nezletilých dětí do Německa – F. R. H., nar. X. Jestliže finanční prostředky byly tedy zaslány otci nezletilých dětí, pak si měl celou částku vyžádat právě správní orgán od otce. Žalobkyně nedostává finanční prostředky v ČR a otec nezletilých dětí celou částku, kterou mu poslal správní orgán, si ponechal sám pro sebe a žalobkyni z toho nedal pro děti vůbec nic. Žalobkyně se tak dostala do velmi svízelné životní situace, kterou jen velmi těžko dokáže řešit. Správní orgán si byl vědom, že žalobkyně i s dětmi žije v ČR v X a tudíž neměl co nutit žalobkyni pod pohrůžkou zastavení plateb dávek státní sociální podpory na nezletilé děti, aby podala žádost o rodičovský příspěvek v Německu. Navíc, žalobkyně je přesvědčena, že příspěvek z Německa tzv. Bayernischen Familiengesetzes nepředstavuje rodičovský příspěvek, ale má zcela jiný charakter odlišný od charakteru rodičovského příspěvku v ČR. Současně v napadeném rozhodnutí, ani v prvostupňovém rozhodnutí, není uvedené, jakou dohodu měli účastnici uzavřít. Občanský zákoník ohledně uznání závazku nebo dluhu má přesně stanovena pravidla a z těchto pravidel musí být jasné kdo, komu, co má dát, kdy mu to má dat, za co mu to má dát, jak mu to má zaplatit a kolik má zaplatit. Z takové dohody, která nebyla správními orgány ani tvrzena, natož věrohodně doložena v písemné formě, není možné žádat od žalobkyně, aby vrátila finanční prostředky. Závěrem žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. *(K žalobě byla připojena plná moc, prvostupňové a druhostupňové rozhodnutí).*

3. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 5.9.2019 č.j. MPSV-2019/181830-914** bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí ÚP ze dne 17.7.2019 č.j. 118073/19/KT, o vzniku přeplatku na dávce státní sociální podpory rodičovský příspěvek přiznané žalobkyni, ve výši 89.977,- Kč a o povinnosti žalobkyně vrátit uvedený přeplatek do dne 31.10.2019 na účet úřadu, který rozhodnutí vydal. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že ÚP dne 9.7.2019 obdržel rozhodnutí z Německa o přiznání a výplatě dávky obdobné rodičovskému příspěvku – Bayerisches Familiengeldgesetzes za období 19.9.2018 až 18.4.2020 pro nezletilé děti žalobkyně – A. K. a F. R. K., oba nar. X. Měsíční výše dávky činí 187,5 Euro na každé dítě. Podle doložených dokladů je žalobkyně bez pracovního poměru v ČR a otec dětí pobírá důchod v Německu. Bydliště matky a dětí je uvedeno v ČR. Od 1.9.2018 do 30.6.2019 ČR nebyla primárně příslušná k výplatě rodičovského příspěvku, ale pouze k případnému doplatku. Za měsíce září byla dávka vyplacena ve výši 9.688,- Kč, ačkoliv nárok na dávku činil pouze 5.859,- Kč a vznikl přeplatek ve výši 3.829,- Kč. Za měsíce říjen 2018 až červen 2019 bylo měsíčně vypláceno 9.688,- Kč, ačkoliv

měsíční nárok činil 116,- Kč; za každý měsíc vznikl přeplatek ve výši 9.572,- Kč a celkový přeplatek vznikl ve výši 89.977,- Kč, který je žalobkyně povinna vrátit.
Žalovaný odkázal na čl. 1 písm. z) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen **Základní nařízení**), které definuje rodinnou dávku jako všechny věcné nebo peněžité dávky určené k vyrovnání rodinných výdajů, s výjimkou záloh na výživné a zvláštních dávek při narození dítěte. Rodičovský příspěvek (příspěvek pro rodiče, který osobně celodenně a řádně pečuje o dítě, které je nejmladší v rodině) je rodinnou dávkou. Elterngeld (příspěvek na podporu rodin po narození dítěte) je rodičovským příspěvkem. Spolkové ministerstvo práce a sociálních věcí potvrdilo, že bavorský zemský rodičovský příspěvek Landeserziehungsgeld (příspěvek k „vyrovnání zatížení rodin“) a Betreuungsgeld (příspěvek na péči o dítě) byly považovány za rodinné dávky podle čl. 1 písm. z) Základního nařízení. Bavorský státní parlament schválil dne 11.7.2018 návrh zákona o rodinných dávkách. Bayerisches Familiengeldgesetzes vstoupil v platnost od 1.8.2018 a od září 2018 vznikl nový bavorský rodinný příspěvek Familiengeld jako finanční podpora rodin s malými dětmi. Rodinná dávka je vyplácena tak, aby rodiče mohli zajistit pro své dítě výhodnou péči v raném dětství. Jedná se o rodinnou dávku, která svou povahou (totožný předmět a účel) odpovídá rodičovskému příspěvku. Rodičovský příspěvek je určen na finanční podporu rodiče k zajištění řádné osobní péče o dítě, nikoliv, jak uvádí žalobkyně, na zaplacení nájmu.
Dále bylo uvedeno, že spisová dokumentace obsahuje prohlášení žalobkyně ze dne 29.8.2018, že pan F. H. uznal otcovství k nezletilým dětem a zatím nebyly vyplaceny žádné dávky z Německa. Dne 9.7.2019 bylo ÚP doručeno potvrzení Zentrum Bayern Familie und Soziales, Region Oberbayern, ze dne 3.7.2019 o výplatě dávky Bayerisches Familliengeld od 19.9.2018 do 18.4.2020 ve výši 187,50 Euro měsíčně na každé nezletilé dítě.
Žalovaný též uvedl, že podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen **ZoSSP**), jestliže byl rodiči vyplacen rodičovský příspěvek a nebyly přitom splněny podmínky nároku na tento příspěvek, je rodič povinen vrátit úřadu práce vyplacené částky rodičovského příspěvku, které mu nenáležely.
Správní orgán prvního stupně, tj. ÚP, v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že žalobkyně se seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí a po vzájemné dohodě souhlasila s tím, že uvedená částka bude splacena na účet úřadu nejpozději do 31.10.2019. Tomuto textu odpovídá i obsah zápisu v protokolu z ústního jednání ze dne 16.7.2019 č.j. 114712/19/KT, který podepsala. I přes uvedený souhlas podala odvolání, které odvolací orgán projednal. K odvolacím námitkám, že finanční prostředky, které byly vyplaceny v Německu, přijdou na účet otce nezletilých dětí a obdrží jen 84 553,86 Kč, žalovaný poznamenal, že Bayerisches Familliengeld byl přiznán na základě žádosti matky nezletilých dětí. Výše přeplatku byla určena jako rozdíl mezi vyplacenou částkou rodičovského příspěvku a vyplacenou částkou ve výši 187,50 Euro měsíčně za použití směnného kurzu uvedeného v bodě 3 písm. b) rozhodnutí Správní komise č. H3 ze dne 15.10.2009.
Dále bylo uvedeno, že článek 68 odst. 1 Základního nařízení stanoví pravidla přednosti, jsou-li během stejné doby poskytovány stejným rodinným příslušníkům rodinné dávky podle právních předpisů více než jednoho členského státu. V případě souběhu jsou pravidla přednosti obsažena v článku 68 Základního nařízení a v článku 58 Prováděcího nařízení (tj. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009). Pravidla přednosti se použijí v situaci, kdy existuje více kompetentních států k poskytování rodinných dávek. V případě kolidujících právních předpisů se poskytuje vyrovnávací doplatek, který odpovídá rozdílu mezi shodnými rodinnými dávkami. Rodinná dávka náleží primárně podle legislativy Německa z důvodu pobírání důchodu otce nezletilých dětí, vyrovnávací doplatek podle legislativy České republiky z důvodu bydliště matky nezletilých dětí. Pravomocným rozhodnutím ÚP č.j. 121011/19/KT ze dne 22.7.2019 bylo rozhodnuto o vyrovnávacím doplatku ve výši 116 Kč měsíčně ode dne 1.7.2019. Závěrem žalovaný uvedl, že správnost prvostupňového rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek

uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 21.11.2019** v úvodu zrekapituloval průběh správního řízení, jeho skutkový stav a námitky uvedené v žalobě. K žalobní námitce, že občanský zákoník, pokud se jedná o uznání závazku nebo dluhu, má přesně stanovena pravidla, žalovaný sdělil, že podle ustanovení § 62 odst. 7 ZoSSP o povinnosti vrátit dávku nebo její část rozhoduje krajská pobočka ÚP, která dávku vyplácí nebo naposledy vyplácela. Částky neprávem přijaté mohou být sráženy též z běžně vyplácené nebo později přiznané dávky, a to i v případě, že jde o jinou dávku podle tohoto zákona, než na jaké vznikl přeplatek; přitom platí obdobně předpisy o výkonu soudních rozhodnutí srážkou ze mzdy. Přeplatky vybírá krajská pobočka ÚP, která o povinnosti vrátit přeplatek rozhodla. Podle § 72a ZoSSP správní rozhodnutí vydaná orgány státní sociální podpory vykonávají tyto orgány, pokud není podán návrh na soudní výkon rozhodnutí; výkon rozhodnutí provádí ten orgán státní sociální podpory, který vydal rozhodnutí v prvním stupni řízení. Žalovaný vyjádřil názor, že napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí rušit, proto závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

5. **Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 5.9.2019 a ve vyjádření žalovaného ze dne 21.11.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle doručenky z datové schránky bylo napadené rozhodnutí doručeno zástupci žalobkyně dne 5.9.2019.

6. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Podle **§ 31 odst. 2, odst. 3 s.ř.s.** ve věcech státní sociální podpory rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Dle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Podle **§ 78 odst. 1 věta první odst. 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

7. Podle **§ 30 odst. 1 ZoSSP** rodič, který po celý kalendářní měsíc osobně celodenně a řádně pečuje o dítě, které je nejmladší v rodině, má nárok na rodičovský příspěvek nejdéle do 4 let věku tohoto dítěte, a to nejdéle do doby, kdy byla na rodičovském příspěvku vyplacena z důvodu péče o totéž nejmladší dítě v rodině celková částka 220 000 Kč, není-li dále stanoveno jinak. V případě, že nejmladším dítětem v rodině jsou 2 či více dětí narozených současně, má tento rodič nárok na 1,5 násobek částky 220 000 Kč.

8. Dle **§ 30 odst. 7 ZoSSP** jestliže rodič čerpal na nejmladší dítě v rodině dávku obdobnou rodičovskému příspěvku v jiném státě, odečte se z celkové částky rodičovského příspěvku částka vyplacená na totéž dítě jiným státem.

9. Ze zaslaného správního spisu vedeného v této věci mimo jiné vyplývá, že ÚP dne 9.7.2019 obdržel rozhodnutí německé strany ze dne 3.7.2019 vztahující se k žalobkyni a týkající se dávky Familiengeld. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že rozhodnutím německé strany byla přiznána žalobkyni dávka Familiengeld od 19.9.2018 do 18.4.2020 na její nezletilé děti žalobkyně

– A. K. a F. R. K., oba nar. X, v měsíční výši 187,5 Euro na každé dítě. Současně žalobkyně pobírala na území ČR rodičovský příspěvek za měsíce září 2018 až červen 2019. Žalovaný měl za to, že za měsíc září 2018 vznikl přeplatek 3.829, Kč, když žalobkyně měla nárok na dávku pouze 5.859,- Kč a za měsíce říjen 2018 až červen 2019 vznikl přeplatek 9.572,- Kč, když nárok žalobkyně činil 116,- Kč. Celkový přeplatek dle žalovaného vznikl ve výši 89.977,- Kč.

10. Předmětem sporu byla tedy skutečnost, zda příspěvek z Německa – dávka Familiengeld představuje tzv. rodičovský příspěvek, či zda má předmětná dávka zcela jiný charakter odlišný od charakteru rodičovského příspěvku v ČR.

11. Na úvod lze odkázat na čl. 68 Základního nařízení, který stanovuje pravidla přednosti v případě souběhu rodinných dávek. Podle tohoto článku v případě souběžného nároku na rodinné dávky pro stejné rodinné příslušníky podle právních předpisů více než jednoho členského státu jsou na prvním místě poskytovány dávky z důvodu zaměstnání (odst. 1 písm. a) čl. 68). Podle odst. 2 čl. 68 se nároky na rodinné dávky z důvodu kolidujících právních předpisů pozastavují až do částky stanovené prvními právními předpisy a v nezbytných případech se poskytuje vyrovnávací doplatek ve výši, která tuto částku přesahuje. Tím je zajištěno, že migrující osoby dostanou v souhrnu částku, která se rovná úrovni rodinných dávek toho státu, který má rodinné dávky vyšší, zároveň je ale vyloučeno, aby souhrnná výše jejich dávek přesáhla vnitrostátně stanovenou úroveň tohoto státu.

12. Základní nařízení v článku 1 písm. z) definuje rodinnou dávku jako všechny věcné nebo peněžité dávky určené k vyrovnání rodinných výdajů, s výjimkou záloh na výživné a zvláštních dávek při narození dítěte. Podle vymezení věcného rozsahu v článku 3 odst. 1 Základního nařízení není rozlišováno, zda jsou jednotlivé dávky financovány z příspěvků, či zda je vyplácí zaměstnavatel, instituce sociálního zabezpečení nebo orgán veřejné správy.

13. Soud uvádí, že jistota, s jakou správní orgány označily dávku Familiengeld za dávku odpovídající českému rodičovskému příspěvku, vzbuzuje určité pochybnosti a soud na základě podkladů založených ve správním spise tuto jistotu nesdílí. Za dávky stejného druhu lze považovat ty dávky, pokud jejich předmět a účel, jakož i základ jejich výpočtu a podmínky jejich poskytování, jsou totožné, zatímco čistě formální charakteristické rysy nelze pro účely klasifikace dávek považovat za relevantní skutečnosti. Prakticky jediným důkazem v tomto směru je rozhodnutí německé strany, které postrádá překlad do českého jazyka. Tedy nelze bez dalších informací postavit na jisto, že se jedná o dávku odpovídající rodičovskému příspěvku a nikoli o dávku jiné povahy, jejíž dopad na závěr o dosažení limitu plnění by nebylo možné dovozovat. K odpovědnému porovnání dávky Familiengeld s rodičovským příspěvkem jsou nezbytné i další údaje, které si měl žalovaný obstarat. Přestože není možné vyloučit, že by se mohlo jednat o dávky srovnatelné s rodičovským příspěvkem podle české úpravy, soud pro tento závěr postrádá jasné argumenty. Nepochybně je nezbytné zjistit, jaké jsou podmínky pro její výplatu, jaký je její primární účel, kdo může být jejím nositelem, na jakou dobu je dávka vyplácena a další podstatné charakteristiky. Není tedy od věci zkoumat, zda a popřípadě jak, se jednotlivé dávky Familiengeld, Elterngeld, Landeserziehungsgeld a Betreuungsgeld odlišují [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 29.4.2015 č.j. 3 Ads 194/2014-37].

14. Současně je nutné poukázat na to, že spisový materiál obsahuje listiny, které jsou v německém jazyce, a to bez českého překladu. Zejména je nutné poukázat na rozhodnutí německé strany, které žalovaný považoval na stěžejní důkazní listinu, ale přesto ve správním spise absentuje její překlad z německého do českého jazyka. Samotná skutečnost, že stěžejní důkazní prostředek není ve správním spise obsažen v českém jazyce, představuje dle názoru zdejšího soudu podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. V daném případě lze odkázat na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14.4.2015 č.j. 9 As 12/2014-60, který uvádí, že *„Provedení důkazu cizojazyčnou listinou, aniž by byl proveden její překlad do českého jazyka, je ve správním řízení přípustné, není-li o jejím obsahu v řízení sporu.“*

Vzhledem k tomu, že není postaveno na jisto, zda dávka Familiengeld je srovnatelná s dávkou rodičovského příspěvku v ČR, je žádoucí, aby žalovaný oficiální překlad předmětného rozhodnutí německé strany obstaral a také z tohoto překladu vycházel v rámci svého rozhodnutí.

15. Ostatními žalobními námitkami se zdejší soud blíže nezabýval pro nadbytečnost s ohledem na výše uvedené.

16. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2019 bez nařízení jednání zrušil (§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje zásadní doplnění a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, přičemž právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán [(§ 78 odst. 1, 4 a 5 s.ř.s.) **výrok I. rozsudku**]. Žalovaný tedy nejprve zajistí překlad listin zaslaných v německém jazyce do českého jazyka a rovněž zjistí nezbytné potřebné skutečnosti o povaze dávky Familiengeld u rozhodujícího německého orgánu, případně provede další úkony, pokud jejich potřeba vyvstane, a teprve poté s ohledem na zjištěné skutečnosti rozhodne o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ÚP ze dne 17.7.2019.

17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupkyně žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení v celkové částce 19.600,- Kč, kterou (podle předložené specifikace ze dne 4.5.2020 předané k poštovní přepravě dne 5.5.2020 celkovou částku vypočítala z hodnoty věci 89.977,- Kč) tvoří 4 úkony právní služby (úkon á 4.600,-) a 4 režijní paušály po 300,- Kč. Soud dle § 60 odst. 1 věty prvé s.ř.s. žalobkyni přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové částce 3.900,- Kč, kterou tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby (á 1.000,- Kč ve smyslu § 7 bod 3. a § 9 odst. 2), a to za převzetí a přípravu zastoupení, poradu s klientem a sepis žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a), c), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění a dále tři režijní paušály (á 300,- Kč) dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupkyně žalobkyně není plátcem DPH. Podání ze dne 4.5.2020 doručené zdejšímu soudu dne 7.5.2020 obsahující vyčíslení nákladů a sdělení ohledně finančních poměrů žalobkyně nelze považovat za úkon dle uvedeného advokátního tarifu. Přiznanou částku ve výši 3.900,- Kč je povinen žalovaný uhradit k rukám zástupkyně žalobkyně ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet číslo 182674945/0600, VS 932019, když stanovenou lhůtu považuje soud za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 4. května 2020

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.